

[A. C. Mortensen.]

Det ærede Medlem paastod virkelig — Finansministeren var allerede inde derpaa —, at det at forhøje Formueskatten for Formuer paa 30 000 Kr. og derover med 25 pCt. er et Vidnesbyrd om, at et Styre degenererer. Naar man fra konservativ Side kan fremsætte en saadan Udtalelse, saa forekommer det mig mest at være et Vidnesbyrd om, at den Journalist havde Ret, der forleden skrev i et Blad, at Det konservative Folkeparti mere og mere fjerner sig fra politiske Realiteter og i højere og højere Grad ernærer sig af tomme Bravader. Jeg tør nok sige, at denne Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hasle kun er en tom Bravade.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det er rigtigt, at Udbytter under 4 pCt. beskattes med 5 pCt., og Udbytter mellem 4 og 6 pCt. beskattes med 7 pCt., saaledes at en Mand, der har et Aktiebeløb paa 50 000 Kr., som afkaster et Udbytte paa 5 pCt., deraf kommer til at svare en Afgift paa 175 Kr. Aktiekapitalen giver saaledes et Renteudbytte paa 4,65 pCt. Og jeg vil sige — jeg sagde det, sidste Gang vi havde et lignende Forslag til Behandling —, at hvis det kun er den manglende Begrænsning med Hensyn til det Beløb, der kan udskrives paa Formuen og Indkomsten, det drejer sig om, saa er vi villige til at sætte det ind. Vi kan godt sætte ind, at det Beløb, der udskrives, kan ikke overstige 20 Mill. Kr. eller et andet Tal. De 20 Mill. Kr. vil ikke være nødvendige denne Gang, men vi kan godt sætte f. Eks. et Beløb af 10 Mill. Kr., og det er jeg villig til at forhandle med det ærede Medlem om.

Clausager: Den højtærede Indenrigsminister udtalte i Dag sin Anerkendelse af min Omtale af Konverteringsforslaget, og jeg synes for Resten ogsaa selv, at det var en saglig og god Tale — dette være naturligvis sagt i al Beskedenhed. Men Ministeren føjede til, at han havde sine Tvivl, om det nu ogsaa var mere end gold Teori, om det nu virkelig betød, at vi fra vort Partis Side vilde virke med til Konverteringen. Ja, det er underligt nok, for jeg har haft den samme Tanke om Ministeren,

det er tit gensidigt, den Slags. Jeg synes, der er saa meget, der tyder paa, at naar vi ikke allerede har faaet Konverteringen, saa har Ministeren Hovedskylden herfor. Men lad saa alt det gamle ligge, saa tager vi fat med en god og ærlig Vilje, og saa faar vi jo nok dette Forslag trukket igenem, som der er fire store Partiers Tilslutning til.

Naar Ministeren nævnte, at en Nedsættelse af Indlaansrenten selvfølgelig skal til for at underbygge Konverteringen, ja, saa forstaar jeg godt det, men det er jo ikke nok, at man bliver staaende ved det, for man kan ikke komme uden om, at en Nedsættelse af Indlaansrenten — uanset, at det altsaa skal tages med for at underbygge Konverteringen — vil virke som en Skat paa Indlaansrenten. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, hvem jeg ikke kan komme til at svare ret meget i den korte Tid, sagde, at det var ikke tænkt som Beskatning. Nej, men det fylder saa lidt i Lommen paa dem, det gaar ud over, at det ikke er tænkt som en Beskatning, naar det virker som en Beskatning. Han sagde, man vilde gerne gaa en anden Vej, hvis man kunde det, og det tyder paa, at det ærede Medlem har en daarlig Samvittighed. Naar han føjede til, at vi skulde koncentrere os om det mulige og lade al den Udenomssnak, de umulige Planer, ligge, tyder det paa, at han er ked af, at han har bundet sig til dette, som ikke er heldigt.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at jeg havde leget med Problemerne. Det var dog mærkværdigt. Maa jeg ikke rent sagligt og i en rolig Tone sige, hvad der kunde tænkes at virke paa lignende Maade som en Nedsættelse af Indlaansrenten. Der var ikke Klarhed og Linie nok i det, jeg sagde. Det kan godt være, jeg er jo ikke ret stor i Sammenligning med Ministeren. Men der er dog en Linie i det, jeg tog Sigte paa: hvorledes kan vi tænke os at støtte 4 pCt. Obligationerne? Saa maa Ministeren godt sige, at jeg taler mærkeligt, det ene Øjeblik om at beskatte, det andet om at belønne, og at det virker i forskellige Retninger. Men det virker nu i samme Retning, om man beskatter den Mand, der tager Pengene i Stedet for en lavforrentet Obligation, eller belønner den Mand, der tager en Obligation med delvis eller hel Skattefrihed. Det vir-